

hedsrådene og provstiudvalgene, at man får forbedrede forhold omkring budgettet ved at rykke datoen frem til senere på året, til en af kirkeministeren nærmere fastsat dato? De mange hørings svar, vi fik i går, vidner i hvert fald ikke om, at det er budet på tingene.

Når kirkeministeren i lovforslaget ønsker bemyndigelse til at fastsætte regler om afleveringsfrister og budgetsamråd osv., kan det godt falde én ind, om det er dét, kirken ønsker, eller om det er dét, ministeren ønsker. Vi ser selvfølgelig gerne utidssvarende forhold ændret, men vi ser helst, at ønskerne kommer fra brugerne, og hvis ikke det kan være sådan, er vi nødt til at bruge tid på at høre, hvad brugerne mener, og det vil vi så gøre i udvalgsarbejdet.

Ministeren nævner desuden i lovforslaget, at kirkebladsudgifterne fremover kan finansieres over den almindelige drift og ikke længere af rådighedsbeløbet. Det ser vi for så vidt ingen problemer i, al den stund det er formuleret som en mulighed.

Torben Rechendorff (KF):

Fru Margrete Auken gav dette med det ideologiske en ny synsvinkel – altså sagen er jo, at Stauning i virkeligheden er død! På trods af det vil jeg sige, at også her er der tale om noget teknisk og noget, som nogle nok skal udlægge som noget ideologisk. Når der er tale om reglerne for budgetter og regnskaber, så kan vi godt støtte, at de mange detaljer nu glider ud af selve lovgivningen og over til ministerbemyndigelser. Men jeg vil godt efter at have skimmert hørings svarene her til morgen sige, at der nok er noget, der tyder på, at den procedure, der lige præcis er angivet med datoer, frister m.v., ikke er den helt rigtige, og derfor vil jeg sige til ministeren, at jeg går ud fra, at vi nærmest er enige om, at det selvfølgelig skal tilrettelægges på en sådan måde, at det kan fungere i praksis, og jeg beder også om, at de regler, der skal fastsættes, bliver så enkle og ubureaukratiske som overhovedet muligt.

Når vi så kommer til det dér med at tage udgifterne til kirkebladet ud af rådighedsbeløbet, så har jeg lyst til at sige, at efter den konservervative folketingsgruppes opfattelse, må det dér med rådighedsbeløbet nu høre op. Sagen er jo, at rådighedsbeløbet er et levn fra en formynderfilosofi, som vi her i Folketinget har gjort en kæmpemæssig indsats for at komme til livs. Vi har selv gjort et solidt arbejde for at undergrave rådighedsbeløbsbegrebet.

For mange år siden tog vi udgifter til kirkekoncerter og sådan noget ud af rådighedsbeløbet og gav det en selvstændig konto. Så røg den berømte kirkebil samme vej, og nu foreslår ministeren så, at vi skal tage kirkebladet ud og give det en selvstændig konto. Og i forvejen er materialer til den kirkelige undervisning, konfirmandundervisning m.v. jo også på egen konto. Hvad er der efterhånden tilbage? Jo, det er udgifterne til de berømte tre flasker rødvin til foredragsholderne og tilskuddet til den årlige udflugt for sognets ældre. Og dér er det altså min opfattelse – skulle jeg hilse og sige – at det kan menighedsrådene godt selv budgettere.

Jeg vil derfor under udvalgsarbejdet gøre en indsats for virkelig at få belyst, om øjeblikket ikke er inde til at sige: Nu fjerner vi det begreb, der hedder rådighedsbeløb, og hvis ét sogn vil lægge mere vægt på én form for aktivitet og et andet på en anden, ja, så er der frit slag til det, dog naturligvis således, at budgetrammerne fortsat skal behandles på den måde, som fremgår af loven om folkekirkens økonomi.

Jeg kan også sige det på en anden måde: Jeg vil gerne have en meget stærk begrundelse for overhovedet at bevare det forældede begreb. Der ligger altså i det, jeg siger, at ministerens forslag om nu at tage en ting mere ud af rådighedsbeløbet, kan jeg sådan set godt støtte, men jeg vil helst være helt fri for det. Det er et levn fra J.C. Christensen.

Margrete Auken (SF):

Det kniber med kirkehistorien herinde.

Jeg vil sige, at jeg er frygtelig ked af, at kirkeministeren – den nuværende kirkeminister – fejlhørte mig så voldsomt, så hun troede, at jeg fik rodet fanden og Stauning sammen. Men jeg vil så anbefale kirkeministeren ved lejlighed at læse lidt nyere kirkehistorie for det her århundrede, for så vil de her ting altså kunne ses. Det er ikke et spørgsmål om fordomme. Det er meget sjovt at kunne lidt om den institution, som man skal forvalte.

Så vil jeg også sige noget tilsvarende til hr. Rechendorff, som jeg er enig med i, at man nok bør komme væk fra den tanke; men rådighedsbeløbet var altså lige præcis det første revolutionære skridt, der blev taget. Det kostede megen kamp og megen vrede, da man begyndte at tænke på, at der overhovedet var noget, der skulle lægges over til fri disposition i kirkerne, og jeg tror, det er synd at give J.C. Christensen skylden for, at alt blev topreguleret. Jeg tror alt-